

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 27.11.2002
KOM(2002) 680 slutlig

2001/0245 (COD)

Ändrat förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgas inom gemenskapen
och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG**

(framlagt av kommissionen enligt
artikel 250.2 i EG-fördraget)

Ändrat förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgas inom gemenskapen och om
ändring av rådets direktiv 96/61/EG**

1. BAKGRUND

Förslagen överlämnades till rådet och Europaparlamentet (KOM (2001) 581 slutlig 2001/0245 (COD)) i enlighet med artikel 175.1 i fördraget

23 oktober 2001

Regionkommitténs yttrande

14 mars 2002

Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande

29 maj 2002

Europaparlamentets yttrande - första behandlingen

10 oktober 2002

2. SYFTET MED KOMMISSIONENS FÖRSLAG

Förslaget syftar till att upprätta ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen genom att en EU-ram fastställs och en EU-täckande marknad säkras för utsläppsrätter. Detta instrument är en viktig hörnsten i kommissionens strategi för att uppnå Kyotomålen på det mest kostnadseffektiva sättet. Ett system för handel med utsläppsrätter kommer att sänka kostnaderna för att minska utsläpp i och med att det säkerställs att minskningarna görs där de kostar minst. Handel med utsläppsrätter är också ett effektivt miljömedel som gör att man kan åstadkomma en i förhand fastställd minskning av utsläppen från de verksamheter som omfattas. Det här förslaget säkerställer en väl fungerande inre marknad och leder inte till några oacceptabla störningar av konkurrensen.

Kommissionen föreslår att EU-handeln med utsläppsrätter skall inledas 2005 och att den i det första skedet skall omfatta koldioxidutsläpp från storskalig industri- och energiverksamhet. De verksamhetsutövare som driver anläggningar som omfattas av direktivet skall hos den behöriga myndigheten i medlemsstaten ansöka om tillstånd för att släppa ut växthusgaser. Detta tillståndsförfarande skall helt samordnas med förfarandet enligt direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, så att onödig byråkrati kan undvikas. Medlemsstaterna skall på grundval av tillstånden varje år tilldela varje anläggning utsläppsrätter. Det är dessa tillstånd som handel kan bedrivas, men ingen verksamhetsutövare kommer att tvingas delta i handeln. Senast den 31 mars varje år skall verksamhetsutövarna överlämna utsläppsrätter för det föregående årets utsläpp från sina anläggningar. Direktivet omfattar harmoniserade pålagor som skall betalas av de verksamhetsutövare som inte överlämnar ett tillräckligt antal utsläppsrätter. Under perioden 2005-2007 skall medlemsstaterna dela ut utsläppsrätter gratis enligt nationella fördelningsplaner som skall godkännas av kommissionen och uppfylla vissa kriterier, så att statligt stöd och snedvridning

av konkurrensen undviks. I ett senare skede skall kommissionen fastställa en harmoniserad metod för tilldelningen för perioden 2008-2012.

3. KOMMISSIONENS SYNPUNKTER PÅ DE ÄNDRINGAR SOM ANTAGITS AV EUROPAPARLAMENTET

3.1. Ändringar som godtas av kommissionen

Följande ändringar, som godtas av kommissionen, förtecknas i den ordning som de är avsedda att infogas i den juridiska texten till kommissionen ursprungliga förslag.

Ändringar av skälen: Enligt ändring **13** (skäl 16d (nytt)) måste EU:s strategi mot klimatförändringen *"bygga på en avvägning mellan systemet med handel med utsläppsrätter och andra slags gemenskapsåtgärder samt nationella och internationella åtgärder"*. Denna ändring kan godtas. Kommissionens avsikt har aldrig varit att handeln med utsläppsrätter skulle vara den enda typ av åtgärd som vidtas inom EU:s klimatstrategi eller på internationell nivå.

Ändringar avseende påföljder: Ändring **40** (artikel 16, punkt 2) innebär att namnen endast skulle offentliggöras på de företag som inte uppfyllt sitt åtagande att överlämna utsläppsrätter enligt direktivet. Denna ändring kan godtas. Det kan vara överdrivet att offentliggöra namn för varenda liten överträdelse. Offentliggörandet av namn kvarstår dock som en viktig avskräckande faktor vad gäller överträdelser av direktivets grundläggande krav på att antalet utsläppsrätter som överlämnas motsvarar de faktiska utsläppen.

Ändring **41** (artikel 16, punkt 3) innebär att man stryker föreskriften att böterna skall vara det högsta av beloppen 100 euro eller det dubbla genomsnittliga marknadspriset. Denna ändring kan godtas. Den underlättar den praktiska tillämpningen av direktivet och skapar större säkerhet i fråga om nivån på bötesbeloppen.

Ändring **42** (artikel 16, punkt 4) innebär att man stryker föreskriften att böterna under perioden 2005-2007 skall uppgå till det högsta av beloppen 50 euro eller det dubbla genomsnittliga marknadspriset. Denna ändring kan godtas av de skäl som anges för ändring 41 ovan.

Ändringar avseende översyn: I ändring **56** (artikel 26, punkt 2, led aa (nytt)) specificeras att översynen skall omfatta förhållandet mellan handeln med utsläppsrätter inom gemenskapen och den internationella handeln med utsläppsrätter, vilken kommer att inledas 2008. Denna ändring kan godtas. Det är rimligt att detta ingår i översynen.

Ändring **57** (artikel 26, punkt 2, led b)) innebär att formuleringen *"harmoniserad fördelningsmetod"* utvidgas till *"ytterligare harmonisering av fördelningsmetoden"*. Denna ändring kan godtas. Kravet att tilldelningen under perioden skall vara avgiftsfri innebär redan i sig en viss harmoniseringsgrad. Ändringen påverkar inga framtida beslut om fördelningsmetoden, och det är rimligt att använda ordet "ytterligare" även om det inte beslutas om något mer än ytterligare tillämpning av samma harmoniseringsgrad också i framtiden.

Enligt ändring **58** (artikel 26, punkt 2, led ca (nytt)) skall översynen också omfatta eventuella ändringar för att anpassa systemet till ett utvidgat EU. Denna ändring kan godtas. Det är lämpligt att undersöka vilka effekter som EU:s utvidgning kan ha fått på systemet med tanke på att många av kandidatländerna kan vara medlemsstater 2005 när systemet börjar fungera.

3.2. Ändringar som kommissionen godtar delvis, i princip, eller i princip och delvis

Följande ändringar, som godtas delvis eller i princip, eller i princip och delvis av kommissionen, förtecknas i den ordning som de är avsedda att infogas i den juridiska texten till kommissionens ursprungliga förslag.

Ändringar av skälen: I den första meningen i ändring **10** (skäl 16a (nytt)) anges att strategier och åtgärder måste genomföras inom alla ekonomiska sektorer, inte bara inom industri- och energisektorerna. Enligt den andra meningen måste medlemsstaterna se till att valet och utformningen av politiska instrument och åtgärder inte resulterar i konkurrenssnedvridande skillnader i behandlingen av företag inom samma sektor. Den första meningen kan godtas. Den är ett tydligt uttryck för tanken att andra sektorer bör bidra till att minska utsläppen av växthusgaser. Den andra meningen är en tillämpningsbestämmelse, formuleringen är otydlig och den kan inte godtas. Det är oundvikligt att strategier för att minska utsläppen av växthusgaser påverkar kraftverk som drivs med fossila bränslen mer än kärnkraftverk, trots att de är *"inom samma sektor"*.

I ändring **15** (artikel 1) anges att direktivet *"skall bidra till"* att EU och medlemsstaterna uppfyller sina åtaganden enligt Kyotoprotokollet med minsta möjliga skada för den ekonomiska utvecklingen och sysselsättningsläget. Ändringen kan godtas i princip och delvis. Det är en förklarande text snarare än en tillämpningsbestämmelse. Den bör därför införas i det befintliga skälet 5 (som rör målen enligt Kyotoprotokollet). *"Europeiska gemenskapen"* bör ersätta *"EU"* och formuleringen *"minsta möjliga skada för"* bör ersättas med *"minsta möjliga negativa effekter för"*.

Ändringar avseende öppenhet: I ändring **35** (artikel 12, punkt 4b (ny)) anges att systemet för *"överföring, överlämnande och annullering av utsläppsrätter skall garantera insyn beträffande innehaven av utsläppsrätter och de transaktioner som utförs mellan företag inom och utanför medlemsstaterna"*. Denna ändring kan godtas i princip. Allmänhetens tillgång till information säkras genom artikel 17 i kombination med de register som skall inrättas enligt artikel 19. Registren kommer att *"i förekommande fall garantera sekretess"* för att skydda känslig affärsinformation. Förutsättningen är dock att registerinformationen är tillgänglig för alla. I andra meningen i artikel 19.2 bör därför orden *"vara tillgängligt för allmänheten och skall"* införas efter *"Registret skall"*.

Ändringar avseende verksamhetsutövarnas rapportering: Genom **39** (artikel 14, punkt 3) ersätts *"i"* med *"tre månader efter"* för att förtydliga att rapporteringen om utsläppen under ett kalenderår inte kan göras exakt vid årsskiftet (kl. 00:00 den 1 januari). Denna ändring kan delvis godtas. Det är godtagbart att *"i"* ersätts med *"efter"*. Det är dock inte nödvändigt att specificera med *"tre månader"*, eftersom rapporterna måste kontrolleras och motsvarande utsläppsrätter överlämnas senast den 31 mars (se artikel 12.3).

Ändringar avseende medlemsstaternas rapportering: Enligt ändring **43** (artikel 16, punkt 4a (ny)) skall medlemsstaterna redogöra för hur böter och köp av ytterligare utsläppsrätter skall behandlas skattemässigt vid beräkningen av resultat. Denna ändring kan godtas i princip och delvis. En sådan bestämmelse skulle passa bättre i artikel 21 om medlemsstaternas rapportering. Alla aspekter av skattemässig behandling (inbegripet kapitalvinster och -förluster på köpta och sålda utsläppsrätter) skulle kunna vara av intresse. Kommissionen kan godta att man i slutet av den andra meningen i artikel 21.1 lägger till *"och den skattemässiga behandlingen av utsläppsrätter"*.

Ändringar avseende öppenhet: I ändring **46** (artikel 17) hänvisas till det kommande direktivet om tillgång till miljöinformation. Denna ändring kan godtas i princip. Det är lämpligt att efter hänvisningen till "*direktiv 90/313/EEG*" tillfoga "*eller motsvarande, efter ikraftträdandet*".

Ändringar avseende kopplingen till systemen för handel med utsläppsrätter i tredje land: Enligt ändringarna **51** och **103** (artikel 24, punkt 1) får avtal på grundval av Kyotoprotokollet endast slutas med parter som har ratificerat Kyotoprotokollet. Avtal måste slutas med kandidatländerna i den mån detta inte täcks av anslutningsförhandlingarna. Denna ändring kan godtas i princip och delvis. Formuleringen "*på grundval av överenskommelserna i Kyotoprotokollet*" kan inte godtas. Ett system som bygger på EG-enheter måste självklart ha en annan grund än handel enligt protokollet mellan parter till protokollet. Däremot kommer EG-systemet att vara förenligt med handeln enligt Kyotoprotokollet. Formuleringen blir godtagbar om "*tredje part*" ersätts med "*parter som ingår i förteckningen i bilaga B till Kyotoprotokollet och som ratificerat detsamma*". Den del av ändringen som innehåller en hänvisning till avtal med kandidatländer kan inte godtas. Det vore inte lämpligt att nu bestämma att förbindelser "skall" ingås innan några sådana system har upprättats och utan någon granskning av dessa systems miljöfördelar. Dessutom är det inte alla kandidatländer som ingår i förteckningen i bilaga B till Kyotoprotokollet.

Ändringar avseende översyn: Enligt ändring **55** (artikel 26, punkt 2, inledningen) skall översynen bygga på erfarenheterna från den treårsperiod som inleds 2005. Kommissionen "*skall*" sammanställa en rapport som vid behov åtföljs av förslag. Denna ändring kan delvis godtas. Det enda som kan godtas är ordet "*skall*". Det kan godtas att kommissionen skall sammanställa en rapport under förutsättning att rätten att ta initiativ till att lägga fram lämpliga förslag bibehålls. Formuleringen "*i förekommande fall åtföljd av förslag*" finns redan med i slutet av artikeln.

Ändringar avseende öppenhet: Enligt ändring **73** (bilaga III, punkt 8a (ny)) skall de nationella fördelningsplanerna innehålla förteckningar över anläggningar som omfattas av direktivets räckvidd "*samt deras tillstånd för utsläpp*" [vilket skall tolkas som att den sammanlagda mängden utsläppsrätter som fastställs för varje anläggning skall offentliggöras]. Denna ändring kan godtas i princip och delvis. Den syftar till att öka öppenheten. Medlemsstaterna måste ha denna information för att kunna dela ut utsläppsrätter till operatörer av enskilda anläggningar, så kravet på att detta skall ingå i den nationella fördelningsplanen är inte orimligt betungande. Denna tolkning beror på att "tillstånden för utsläpp" kommer att innehålla de uppgifter som anges i artikel 6.2 (t.ex. övervakningskrav, -metod och frekvens specifikt för den enskilda anläggningen). Av större intresse för andra parter är att de kvantitativa utsläppsrätterna för operatörer av enskilda anläggningar görs tillgängliga. En godtagbar formulering är om "*samt deras tillstånd för utsläpp*" ersätts med "*samt den mängd utsläppsrätter som tilldelas varje anläggning*".

I ändring **74** (Annex IV, Övervakning av utsläpp av andra växthusgaser) anges att standardiserade metoder för övervakning av andra växthusgaser än koldioxid "*skall utarbetas av kommissionen i samråd med samtliga berörda parter*" och godkännas i enlighet med kommittéförfarandet. Denna ändring kan delvis godtas. Formuleringen "*skall utarbetas av kommissionen i samråd med samtliga berörda parter*" kan godtas, men ordet "*tillämpas*", som används i den ursprungliga texten, bör inte strykas utan behållas och följas av ett komma. Formuleringen "*och godkännas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 23.2*" kan inte godtas eftersom det är onödigt att i bilagan upprepa den grund för godkännande av riktlinjerna som redan anges i artikel 14.1.

3.3. Ändringar som inte godtas av kommissionen

Följande ändringar förtecknas i den ordning som de är avsedda att infogas i den juridiska texten till kommissionen ursprungliga förslag.

I ändring **1** (skäl 5a (nytt)) upprepas Europaparlamentets stöd till Kyotoprotokollet och beslutet om gemensamt fullgörande av åtagandena. Denna ändring kan inte godtas. Det är inte lämpligt att här hänvisa till Europaparlamentets yttrande av den 6 februari 2002, som gällde ett annat förslag (rådets beslut 2002/358/EG om godkännande, på Europeiska gemenskapens vägnar, av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta).

Ändring **2** (skäl 5b (nytt)) innehåller en erinran om att medlemsstaterna skall uppfylla sina nationella reduktionsåtaganden *"med de medel som de anser lämpliga"*. Denna ändring kan inte godtas. Medlemsstaterna får inte handla efter eget tycke om detta innebär att gemenskapens lagstiftning inte följs.

I ändring **3** (skäl 6a (nytt)) förespråkas att problemen skall angripas på EU-nivå och inte separat av varje enskild medlemsstat eftersom det existerar en inre marknad. Denna ändring kan inte godtas. Kommissionen välkomnar stödet till en integrerad strategi inom ramen för den inre marknaden, men denna EU-strategi frångår inte medlemsstaterna deras ansvar för att själva minska utsläppen av växthusgaser. Denna avsikt uttrycks redan i de befintliga skälen 7 och 14.

I ändring **91** (skäl 7) erinras om att *"utsläppsrätterna bör fördelas enligt bästa tillgängliga teknik"*. Denna ändring kan inte godtas. Handeln med utsläppsrätter är ett instrument som inte förutsätter några tekniska standarder utan ger operatörerna utrymme att själva avgöra vilken teknik som skall användas.

Enligt ändring **6** (skäl 11a (nytt)) måste medlemsstaterna se till att *"indirekta mekanismer för att minska koldioxidutsläppen, till exempel kraftvärme"* beaktas i de nationella fördelningsplanerna. Denna ändring kan inte godtas. Medlemsstaterna bör själva få bestämma vilka mängder som skall fördelas, även när det gäller kraftvärme. Det rör sig om en tillämpningsbestämmelse som inte passar bland skälen. Syftet med direktivet är inte att försöka välja vinnande teknik utan att skapa ett incitament till användning av mer energieffektiv teknik genom att sätta ett pris på utsläpp.

I ändring **8** (skäl 15a (nytt)) bekräftas att EG kommer att fortsätta förhandlingarna med sina viktigaste handelspartner i syfte att få till stånd ett internationellt system för handel med utsläppsrätter. Samtidigt måste EG gå i spetsen. Denna ändring kan inte godtas. Ingressen till detta direktiv är inte rätt plats för utsagor om vad Europeiska gemenskapen kommer att göra inom ramen för internationella förhandlingar om klimatförändringar.

Enligt ändring **9** (skäl 16) skall handeln med utsläppsrätter *"ingå som en flexibel och kompletterande"* del i ett paket av åtgärder mot klimatförändringar som medför avsevärda minskningar av utsläppen inom alla delar av EU:s näringsliv. Jämförbara mål bör ställas upp och styrmedel utvecklas även för andra sektorer, t.ex. transportsektorn, jordbrukssektorn, små och medelstora företag och hushållssektorn. Slutligen anges i ändringen att handel med utsläppsrätter för växthusgaser och energibeskattnings bör ses som kompletterande instrument. Denna ändring kan inte godtas. Kommissionen avvisar ett tillvägagångssätt som bygger på frivillighet. Syftet med formuleringen *"flexibel"* i ändringen är att underlätta ett tillvägagångssätt som bygger på frivillighet. Ett frivilligt deltagande i handeln med

utsläppsrätter skulle avsevärt minska instrumentets ekonomiska effektivitet, öka risken för snedvridning på den inre marknaden, ge oss mindre kunskaper och det skulle inte heller förbereda oss för utsläppshandeln enligt Kyotoprotokollet under perioden 2008-2012. Det är överdrivet att insistera på att mål uppställs och andra styrmedel utvecklas för sektorer som ligger utanför detta direktivs räckvidd. Kopplingen till beskattning behandlas redan i det befintliga skälet 16.

Enligt ändring **11** (skäl 16b (nytt)) "*skall inte*" handeln med utsläppsrätter "*ersätta befintliga avgifter för utsläpp av energi och koldioxid*". Denna ändring kan inte godtas. Det är en tillämpningsbestämmelse som inte hör hemma bland skälen. Kopplingen till energibeskattningsbehandling behandlas redan i skäl 16. Under vissa omständigheter kan det vara lämpligt att ersätta avgifter för koldioxidutsläpp, så det skulle inte vara klokt att förbjuda detta.

I ändring **12** (skäl 16c (nytt)) specificeras att direktivet endast gäller användning av fluorerade gaser i sådana verksamheter som anges i bilaga I och att användning och inneslutning av fluorerade gaser i konsumentprodukter bör omfattas av separat lagstiftning. Denna ändring kan inte godtas. Kommissionen kommer att verka för att fluorerande gaser skall inbegripas först när den är övertygad om att man kan sköta övervakningen och rapporteringen om dessa gaser på ett tillfredsställande sätt och när direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar helt genomförts för andra växthusgaser än koldioxid i befintliga anläggningar (oktober 2007).

I ändring **14** (skäl 17a (nytt)) framförs att det är tänkbart att USA kommer att uppmuntras att åter ansluta sig om systemet kopplas till de system som används av andra parter till Kyotoprotokollet. Denna ändring kan inte godtas. Kommissionen hoppas visserligen också att USA skall ändra uppfattning och inte förkasta Kyotoprotokollet, men det finns ingen anledning att ta med särskilda tredje länder i ett direktiv som riktar sig till medlemsstaterna.

Enligt ändring **16** (artikel 2, punkt 1) skall systemet kunna utvidgas till fler sektorer om detta inte strider mot artiklarna 87 och 88 i fördraget. Sådana ytterligare sektorer skall anmälas till kommissionen senast den 31 mars 2004 för perioden 2005-2007. För påföljande perioder skall anmälan ske senast 18 månader innan perioden inleds. Kommissionen kan förkasta sådana ansökningar om de strider mot artiklarna 87 och 88 i fördraget (som rör statligt stöd). Denna ändring kan inte godtas. Ett tillvägagångssätt som innebär att man på frivillig och unilateral grund väljer att delta i ytterligare åtgärder ("opt-in") kan snedvrida konkurrensen och underminera den miljömässiga integriteten för systemet för handel med utsläppsrätter (beroende på förmågan att övervaka utsläpp från olika källor). Alla bestämmelser i fördraget måste följas, inte bara de som rör statligt stöd. Ändringen är kopplad till den av Europaparlamentet föreslagna utvidgningen av systemet till samtliga sex gaser som omfattas av Kyotoprotokollet (ändring 17).

Genom ändring **17** (artikel 2a (ny)) skulle räckvidden för handeln med utsläppsrätter utvidgas till att omfatta alla växthusgaser som täcks av Kyotoprotokollet, under förutsättning att kvaliteten på uppgifterna om andra växthusgaser än koldioxid under ett givet basår är "*tillfredsställande*" och att kommissionen i samarbete med alla berörda parter utarbetar "*standardiserade metoder för mätning, övervakning och beräkning*" i enlighet med kommittéförfarandet. Denna ändring kan inte godtas. Det är inte lämpligt att utvidga direktivets räckvidd i princip för att sedan begränsa den praktiska tillämpningen fram till dess att en odefinierat lång process slutförts och ett beslut fattats genom kommittéförfarandet. Detta skulle vara dålig lagstiftning som inte ger företagen någon säkerhet (man skulle inte kunna veta om en anläggning med kväveoxidutsläpp omfattades eller inte).

Enligt ändring **97** (artikel 4, punkt 1a (ny)) skall hänsyn tas till kraftvärme och användning av avfallsbränsle på grundval av riktlinjer som kommissionen skall utarbeta. Denna ändring kan inte godtas. Det bör vara medlemsstaterna som bestämmer vilka mängder som skall fördelas, både när det gäller särskild teknik och avfallsbränslen. Såsom angetts i samband med ändring 6 bör med handeln med utsläppsrätter vara ett marknadsinstrument som inte syftar till att försöka välja vinnande teknik utan till att sätta ett pris på utsläpp och därigenom skapa ett incitament till användning av mer energieffektiv teknik. När det gäller avfallsbränsle skulle beviljandet av eventuella ytterligare utsläppsrätter uppmuntra till förbränning av avfall snarare än till återanvändning och återvinning.

Ändring **19** (artikel 5, led c) innebär att "*och omfattningen*" läggs till de uppgifter som skall finnas i en ansökan om tillstånd avseende utsläpp från en anläggning. Denna ändring kan inte godtas. Sådana uppgifter skulle visserligen kunna vara till nytta, men de förutsätter att utsläppsmängden från en anläggning övervakas redan innan anläggningen tas med i räckvidden för direktivet. Övervakningskrav skulle alltså anses föreligga redan innan övervakningskraven uttryckligen fastställs i tillståndet.

Enligt ändring **20** (artikel 5, led da (nytt)) skall operatören tillhandahålla uppgifter om typen och omfattningen av förväntade utsläpp från en anläggning. Denna ändring kan inte godtas. "*Omfattningen av förväntade utsläpp*" avser en prognos om framtida utsläppsmängder som kommer att omfattas av skyldigheter inom systemet för handel med utsläppsrätter. I praktiken kan en enskild anläggning inom systemet för handel med utsläppsrätter öka eller minska de faktiska framtida utsläppen under den enda förutsättningen att operatören innehar en motsvarande mängd utsläppsrätter för den aktuella perioden.

Enligt ändring **21** (artikel 6, punkt 1, stycke 1) skall följande införas i början av artikeln om villkor för tillståndet och tillståndets innehåll: "*Utan att det påverkar andra bestämmelser i medlemsstaternas eller gemenskapens lagstiftning*". Denna ändring kan inte godtas. Enligt fördraget gäller gemenskapens direktiv framför nationell lagstiftning, så det är oundvikligt att direktivet påverkar nationell lag.

Enligt ändring **22** (artikel 7) skall förnyandet av tillstånd vid förändringar av en anläggning ske "i samråd med verksamhetsutövaren" och en ny verksamhetsutövare får en månad på sig för anmälan till den behöriga myndigheten. Denna ändring kan inte godtas. De tillämpliga bestämmelserna dubblar bestämmelserna i det gällande direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, vilket innebär att de två direktiven omfattar en enhetlig strategi för tillståndsförfaranden. Det är den behöriga myndighet som utfärdar tillstånden som, i egenskap av tillsynsmyndighet, slutgiltigt avgör vilka aspekter av tillståndet som kan behöva förnyas. Det är nödvändigt att uppdatera uppgifterna om den nya operatörens namn och adress, som stryks enligt ändringen.

Ändring **23** (artikel 9, punkt 1, stycke 1) innebär att "*däribland dem*" ersätts med "*de*" för att göra kriterierna för fördelningsplaner som anges i bilaga III uttömmande. Denna ändring kan inte godtas. Medlemsstaterna bör ha en viss grad av flexibilitet när de sätter upp målen för att kunna ta hänsyn till nationella omständigheter.

I ändring **24** (artikel 9, punkt 1a (ny)) föreskrivs att det sammanlagda antalet utsläppsrätter som fördelas av en medlemsstat skall uppgå till högst *x procent* av medlemsstatens fastställda utsläppsnivå (utsläpp som tillåts enligt Kyotoprotokollet), där *x procent* motsvarar andelen av de totala utsläppen i den aktuella medlemsstaten 1990 från de anläggningar som omfattas av detta direktiv. Denna ändring kan inte godtas. Den ger ytterligare komplikationer vid sidan av de säkerhetsåtgärder som redan föreslås i direktivet och är överflödig. Dessutom blir den

sammantagna effekten att detta ”tak” kommer att begränsa vissa medlemsstater mer än andra. Därmed finns det risk för snedvridning av konkurrensen.

I ändring **25** (artikel 9, punkt 1b (ny)) anges att anläggningar som anlagts efter 1990 kommer att tilldelas utsläppsrätter på grundval av bästa tillgängliga metoder det år då anläggningen togs i bruk och att kommissionen före 2004 skall utarbeta ytterligare riktlinjer om detta. Denna ändring kan inte godtas. Medlemsstaterna bör vara fria att belöna tidiga åtgärder på det sätt som de anser lämpligt. Dessutom skulle denna ändring leda till att anläggningar som fanns 1990 och befintliga anläggningar som anlagts sedan dess skulle behandlas olika.

I artikel **26** (artikel 9, punkt 2a (ny)) anges att den föreskrivande kommittén ”*skall jämföra de nationella fördelningsplanerna*” för att bedöma om de leder till snedvridning av konkurrensen samt ge kommissionen råd. Denna ändring kan inte godtas. Om alla nationella fördelningsplaner skall jämföras kommer det att leda till att alla medlemsstater tvingas låta den långsammaste bestämma takten. En del medlemsstater kan vilja anmäla sina fördelningsplaner tidigare än vad som krävs för att kunna fatta beslut tidigare och ge företagen större säkerhet. Om en medlemsstat inte skulle inkomma med sin nationella fördelningsplan i tid skulle det dessutom kunna hindra övriga medlemsstater från att inleda handeln.

I ändring **27** (artikel 9, punkt 3) anges att kommissionen vid utvärderingen av nationella fördelningsplaner ”*skall ta hänsyn till förenligheten med andra system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser som redan finns i medlemsstaterna*”. Denna ändring kan inte godtas. Vissa nationella system för handel är oförenliga med föreliggande förslag och kan inte kopplas till det utan att särskilda åtgärder vidtas. Medlemsstaterna måste följa alla bestämmelser i detta direktiv såsom det antas, inbegripet eventuella särskilda övergångsbestämmelser som kan komma att förhandlas fram.

Ändring **102** (artikel 10) innebär att 15 % av utsläppsrätterna skall auktioneras ut under både första och andra perioden. Intäkterna skall gå tillbaka in i systemet. Denna ändring kan inte godtas. Kommissioner motsätter sig alla former av utauktionering under den första perioden och vill utvärdera erfarenheterna innan beslut fattas om fördelningsmetoden för den andra perioden.

Ändring **29** (artikel 11, punkt 1) innebär en ändring beträffande ”*x procent av medlemsstaternas utsläppsnivå*” (ändring 24) för perioden 2005-2007. Beslut om fördelning skall fattas minst sex månader (i stället för tre månader) innan perioden inleds. Denna ändring kan inte godtas. Vad gäller ”*x procent av utsläppsnivå*”, se kommentarerna till ändring 24. Det vore bra med ett fördelningsbeslut sex månader innan handeln inleds 2005, men med tanke på tidsgränsen för nationellt införlivande (31 december 2003), inlämnandet av nationella fördelningsplaner till kommissionen (31 mars 2004) och ett beslut av kommissionen (30 juni 2004) skulle det vara omöjligt att fatta beslutet sex månader före den 1 januari 2005. Enligt kommissionens förslag skall medlemsstaterna fatta beslut ”*minst tre månader*” innan den första perioden inleds, vilket innebär att beslut kan fattas innan dess om medlemsstaterna vill anmäla sina nationella fördelningsplaner tidigare än fastställt.

Ändring **76** (artikel 11, punkt 1a (ny)) innehåller särskilda bestämmelser för nya verksamhetsutövare som skall ”*erhålla sina utsläppsrätter på samma sätt som alla andra marknadsdeltagare*”. Det totala antalet utsläppsrätter ”*skall justeras*” så att ”*x procent av utsläppsnivå*” enligt ändring 24 inte överskrids. Denna ändring kan inte godtas. Medlemsstaterna skulle få möjlighet att välja om nya aktörer skulle tilldelas utsläppsrätter gratis eller om de skulle behöva köpa dem på marknaden. Det grundläggande i

gemenskapsperspektiv är att *tillgången* till utsläppsrätter garanteras. Formuleringar i detta syfte finns redan i artikel 11. Dessutom kan idén om ”justering” innebära att man tar tillbaka utsläppsrätter som redan delats ut till verksamhetsutövare, vilket skulle undanröja den säkerhet som är så viktig för företag. Verksamhetsutövare kan räkna med hela sitt innehav av utsläppsrätter för att följa bestämmelserna, om utsläppsrätter återtas kan det leda till att de bryter mot bestämmelserna.

Ändring **31** (artikel 11, punkt 2) innehåller en ändring vad gäller ”*x procent* av utsläppsnivån” för att anpassa den till ändring 24 vilken rör perioderna från och med 2008. Denna ändring kan inte godtas av samma skäl som anges för ändring 24.

Enligt ändring **32** (artikel 11, punkt 4a (ny)) skall, i samband med anslutningen av nya medlemsstater, den totala mängden utsläppsrätter sänkas efter en översyn från kommissionens sida ”*för att säkra att det inte uppstår ett överutbud på utsläppsrätter*”. Denna ändring kan inte godtas. I och med att nya medlemsstater ansluts till systemet tillkommer nya utsläppskällor – och därmed ytterligare utsläpp. Därmed finns det ingen anledning att minska det antal utsläppsrätter som utfärdas; man kommer snarare att behöva öka antalet utsläppsrätter. En minskning av redan utfärdade utsläppsrätter skulle skapa samma osäkerhet och risk för bristande efterlevnad som anges i samband med ändring 76 ovan. För att förhindra ett stort överutbud av utsläppsrätter kommer kommissionen, i enlighet med bestämmelserna i fördraget och kriterierna i bilaga III, att se över och ha rätt att förkasta de nationella fördelningsplanerna för samtliga medlemsstater som deltar i systemet, *inbegripet nya medlemsstater*.

Enligt ändring **33** (artikel 12, punkt 1) skall de utsläppsrätter som tilldelats anläggningar i en medlemsstat fritt kunna överföras ”*inom företaget*” till anläggningar som ägs av samma företag. Denna ändring kan inte godtas. Det framgår inte tydligt vad som avses med ”fritt”. Redan med befintliga formuleringen tillåts att utsläppsrätter överförs mellan en verksamhetsutövers olika anläggningar i samma medlemsstat. Utsläppsrätter delas ursprungligen ut till verksamhetsutövare snarare än till anläggningar. Direktivet innehåller inte heller några begränsningar vad gäller överföring av utsläppsrätter mellan sammanhörande verksamhetsutövare inom en och samma medlemsstat. Användningen av begreppet ”företag” är inte konsekvent med tanke på att begreppet ”verksamhetsutövare” i övrigt används i texten, men ”företag” kan vara ”verksamhetsutövare” i den mening som avses i direktivet.

I ändring **34** (artikel 12, punkt 4a (ny)) fastställs att medlemsstaterna skall annullera utsläppsrätter för anläggningar som läggs ned, vilkas kapacitet minskar eller ”*som fortsätter verka under samma driftsförhållanden som i länder utanför EU, eller sämre*”. Denna ändring kan inte godtas. Det skulle vara byråkratiskt att annullera utsläppsrätter vid kapacitetsnedskärningar eller nedläggningar och det skulle kunna motverka målsättningen som är att minska utsläppen av växthusgaser (det kan t.ex. leda till att man upprätthåller kapacitet för att inte förlora utsläppsrätter).

I ändring **36** (artikel 12, punkt 4c (ny)) föreskrivs att utsläppsrätter skall kunna ”lagras” mellan perioder. Denna ändring kan inte godtas. Ändringens syfte uppfylls redan i artikel 13, med undantag för lagring mellan perioderna 2005-2007 och 2008-2012, då medlemsstaterna har möjlighet att ta hänsyn till sina olika förutsättningar. En ”lagring” till den period som inleds 2008 kan göra det svårare för vissa medlemsstater att fullgöra sina åtaganden enligt Kyotoprotokollet. Därför bör medlemsstaterna kunna välja om detta skall tillåtas.

Enligt ändring **37** (artikel 12, punkt 4d (ny)) skall verksamhetsutövare kunna göra ”förtida uttag” av utsläppsrätter eller ”lagra” dem inom de perioder som definieras i artiklarna 11.1

och 11.2. Denna ändring kan inte godtas. Ändringens syfte uppfylls redan i artikel 13, utom vad gäller utsläppsrätter som ännu inte utfärdats. Varje år skall *"en andel"* av utsläppsrätterna utfärdas och verksamhetsutövaren kan endast *"lagra"* eller göra *"förtida uttag"* av utsläppsrätter inom perioden efter utfärdandet. Den mängd utsläppsrätter som utfärdas för hela perioden avgörs dock vid periodens början, för att verksamhetsutövarna skall ha säkerheten att vet hur många utsläppsrätter de kommer att tilldelas.

Ändring **38** (artikel 12a (ny)) innebär att om verksamheten upphör vid en anläggning får inga fler utsläppsrätter utfärdas till verksamhetsutövaren för denna anläggning, om inte denne kan visa att nedläggningen är kopplad till en motsvarande ny investering inom gemenskapen. Denna ändring kan inte godtas. Tillämpningen av en sådan bestämmelse blir alltför komplicerad. Med tanke på utsläppsrätternas förväntade värde anser kommissionen att det är mycket liten risk för att verksamhet skall flyttas ut från EU som en följd av detta direktiv.

Enligt ändring **80** (artikel 16, punkt 4b (ny)) skall medlemsstaterna använda bötesintäkterna till att köpa utsläppsrätter. Denna ändring kan inte godtas. Det finns ingen grund i fördraget för att föreskriva hur medlemsstaterna skall använda sådana intäkter.

Enligt ändring **45** (artikel 16, punkt 4c (ny)) skall medlemsstaterna harmonisera den skattemässiga behandlingen av handeln med utsläppsrätter och dithörande påföljder *"med hjälp av den öppna samordningsmetoden"*. Denna ändring kan inte godtas. Eftersom det rör sig om en skatteåtgärd kan medlemsstaterna hör det inte hemma i detta direktiv.

Ändring **47** (artikel 18, rubrik) innebär att *"och tillgång till rättsskipande instanser"* läggs till i rubriken. Denna ändring kan inte godtas. Inga ändringar av förslaget är nödvändiga. Den rättsliga översynen är säkerställd för all lagstiftning i alla medlemsstater i enlighet med artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Det är inte nödvändigt att utfärda ytterligare bestämmelser i varje gemenskapslag.

Enligt ändring **48** (artikel 18, punkt 1a (ny)) skall medlemsstaterna garantera rätten till rättslig prövning. Denna ändring kan inte godtas. Skälen anges för ändring 47 ovan.

Genom ändring **49** (artikel 22) stryks möjligheten att ändra bilaga III (kriterier för de nationella fördelningsplanerna) genom kommittéförfarande. Denna ändring kan inte godtas. Kriterierna kan behöva ändras mot bakgrund av de erfarenheter som görs. Det är endast genom ett kommittéförfarande som ändringar kan göras innan de nationella fördelningsplanerna utarbetas senast 2006.

Ändring **50** (artikel 23a (ny)) ger medlemsstaterna möjlighet att ansöka om att till och med 2007 undanta vissa anläggningar förutsatt att dessa anläggningar omfattas av motsvarande nationella åtgärder, övervakar sina utsläpp och beläggs med påföljder som är jämförbara. Kommissionen skall avgöra om de tillfälliga undantagen skall godkännas. Denna ändring kan inte godtas. Kommissionen vill ha ett obligatoriskt system från och med 2005. Ett system för handel med utsläppsrätter som bygger på frivilligt deltagande – om än under en begränsad period – kommer att minska instrumentets ekonomiska effektivitet avsevärt. Det skulle också öka riskerna för snedvridning av den inre marknaden, ge oss mindre praktiska kunskaper och det skulle inte heller förbereda oss för utsläppshandeln enligt Kyotoprotokollet under perioden 2008-2012.

I ändring **52** (artikel 24, punkt 2, stycke 1a (nytt)) fastställs att avtal om ömsesidigt erkännande som ingås enligt artikel 24 skall begränsas till *"handel med utsläppsrätter"* och att utnyttjandet av *"kolsänkor"* skall uteslutas. Denna ändring kan inte godtas. Kommissionen

vill inte ha någon direkt koppling till projektmekanismerna i Kyotoprotokollet i detta förslag utan avser att lägga fram ett separat förslag under 2003.

I ändring **53** (artikel 24a (ny)) föreskrivs att tillgodohavanden från projekt inom mekanismen för ren utveckling och mekanismen för gemensamt genomförande inte skall kunna användas före 2008. Därefter får endast tillgodohavanden som inte inbegriper kolsänkor eller kärnenergikällor användas. Denna ändring kan inte godtas. Kommissionen vill inte göra några direkta kopplingar till projektmekanismer enligt Kyotoprotokollet i detta förslag utan avser att lägga fram ett separat förslag under 2003. Det skulle inte vara lämpligt att föregripa innehållet i kommissionens förslag i det här skedet. Kommissionen kommer emellertid att ta hänsyn till Europaparlamentets uppfattning som uttrycks här när förslaget utarbetas.

I ändring **54** (artikel 26, punkt 1) anges att kommissionen *"skall"* (i stället för *"kan"*) lägga fram ett förslag senast den 30 juni 2006 (i stället för den 31 december 2004) om ändring av bilaga I så att den innefattar andra *"sektorer och verksamheter"* (men inte gaser). Denna ändring kan inte godtas. Denna föreskrift dubblar den befintliga bestämmelsen (artikel 26.2) att kommissionen övervakar, rapporterar och lägger fram lämpliga förslag senast den 30 juni 2006.

Enligt ändring **59** (artikel 26, punkt 2, led ea (nytt)) skall översynen innefatta synpunkter på befintliga system som fram till 2005 är i bruk i medlemsstaterna och som från och med 2008 skulle kunna införlivas i gemenskapens system för handel med utsläppsrätter. Denna ändring kan inte godtas. Det är nu som man bör ta ställning till vilka drag i de befintliga nationella systemen som skall införlivas med EU-systemet. Man bör inte vänta till 2006 och översynen av vilka erfarenheter som gjorts.

Ändring **61** (bilaga I, tabell, kolumn 2 (växthusgaser)) följer av ändring 17. Den innebär en strykning av kolumnen i bilaga I där endast koldioxid specificeras. Denna ändring kan inte godtas. Kommissionen föredrar av praktiska skäl att endast börja med koldioxid. Detta är för att se till att handeln med utsläppsrätter inleds på ett sätt som är hanterligt och koncentreras till den viktiga växthusgas som redan kan övervakas på ett tillfredsställande sätt. Detta utesluter inte att systemet så småningom utvidgas till att omfatta andra gaser när övervakningskapaciteten förbättras. I sådana fall kommer separata förslag att läggas fram. När det gäller andra växthusgaser än koldioxid är det också bättre om direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar utnyttjas fullt ut fram till dess att tidsgränsen för fullständig tillämpning på befintliga anläggningar enligt detta direktiv går ut (oktober 2007).

Genom **62** (bilaga I, tabell, "produktion och bearbetning av järnmetaller") tilläggs anläggningar för framställning och bearbetning av aluminium, under förutsättning att den sammanlagda mängden växthusgas är större än 50 000 ton koldioxidekvivalenter per år. Denna ändring kan inte godtas. Det vore endast logiskt att inbegripa dessa verksamheter om räckvidden skulle utvidgas till att omfatta andra växthusgaser än koldioxid. Såsom förklaras i samband med ändring 17 vill kommissionen inleda handeln med utsläppsrätter med endast koldioxid. Det minskar antalet komplikationer i inledningsfasen. Kommissionens avsikt är emellertid att utvidga systemet till att täcka ytterligare verksamheter och alla de sex växthusgaser som omfattas av Kyotoprotokollet så snart kommissionen vet att god övervakningskapacitet existerar och när kraven i direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar skall uppfyllas för alla andra växthusgaser än koldioxid. En sådan ändring skulle ha formen av ett nytt förslag och antas genom medbeslutandeförfarandet. En tröskel på 50 000 ton koldioxidekvivalenter skulle ge upphov till praktiska problem. Utsläppsdata samlas inte in på ett systematiskt sätt i hela EU, så en

sådan tröskel skulle vara svår att administrera. Alla anläggningar skulle i princip behöva övervaka sina utsläpp för att få veta om de ligger över eller under tröskeln. Utsläppen varierar mellan olika år på grund av flera olika faktorer. Ett år kan ett företag överskrida tröskeln för att hamna under den nästa år. Frågan om hur sådana trösklar skulle administreras är ytterligare en komplikationsfaktor.

Genom ändring **63** (bilaga I, tabell, rad 3a (ny)) inbegrips kemisk industri, om den sammanlagda mängden växthusgas är större än 50 000 ton koldioxidekvivalenter per år. Denna ändring kan inte godtas. Skälen är de samma som för ändring 62 ovan.

Ändring **64** (bilaga II) syftar till att lägga till faktorerna för global uppvärmningspotential för varje gas i bilagan. Denna ändring kan inte godtas. Det vore lämpligare att låta faktorerna ingå i de riktlinjer för övervakning som skall utarbetas enligt artikel 14.1. Dessa faktorer skall med jämna mellanrum revideras av FN:s klimatpanel (Intergovernmental Panel on Climate Change). Hittills har inga faktorer fastställts för fluorerat kolväte (HFC).

Ändring **65** (bilaga III, punkt 1) innebär att punkten stryks som en följd av ”*x procent* av utsläppsnivån”. Denna ändring kan inte godtas. Punkten omfattar viktiga aspekter som inte får uteslutas. Om fördelningen inte är förenlig med målen för beslutet om gemensamt fullgörande av åtagandena kommer medlemsstaterna förmodligen inte att kunna uppnå dessa mål.

Ändring **66** (bilaga III, punkt 2) innebär att punkten stryks som en följd av ”*x procent* av utsläppsnivån”. Denna ändring kan inte godtas. Fördelningen måste vara förenlig med framstegen mot att fullgöra Europeiska gemenskapens rättsligt bindande åtaganden enligt Kyotoprotokollet.

Genom ändring **78** (bilaga III, punkt 3) införs begreppet bästa tillgängliga teknik och riktmärken bland kriterierna för fördelningsplanen. Denna ändring kan inte godtas. Medlemsstaterna bör inte åläggas att använda sådana standarder för bästa tillgängliga teknik och riktmärken. Handeln med utsläppsrätter är ett instrument som inte förutsätter tekniska standarder utan låter verksamhetsutövarna själva bestämma vilken teknik som de skall använda.

Genom ändring **79** (bilaga III, punkt 3a (ny)) introduceras idén om riktmärken baserade på bästa tillgängliga teknik. Denna ändring kan inte godtas. Skälen är de samma som för ändring 78 ovan, som ändringen följer av.

I ändring **68** (bilaga III, punkt 3b (ny)) anges att en förutsättning för inbegripandet av andra växthusgaser än koldioxid är att ”*standardmetoder*” för övervakning utvecklats så att de erbjuder samma säkra metoder som för energirelaterad koldioxid. Denna ändring kan inte godtas. Att inbegripa sådana utsläpp i räckvidden för direktivet, men i praktiken låta detta inbegripande bero på om enighet om riktlinjerna för övervakning uppnås i kommittéförfarandet skulle vara ett olämpligt sätt att utvidga räckvidden för direktivet och därmed minska räckvidden för direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar. En viss osäkerhet skulle kvarstå om huruvida och när en sådan utvidgning till andra gaser skulle ske. Det är bättre att enas om en utvidgning av räckvidden inom ramen för medbeslutandeförfarandet när övervakningsstandarderna är tillräckligt utvecklade.

Genom ändring **69** (bilaga III, punkt 4) införs en förklarande text om ackumulering av finansiella fördelar. Det anges att medlemsstaterna ”*skall undvika*” orimliga bördor för industrin i form av en anhopning av flera olika åtgärder avseende klimatförändringar. Denna

ändring kan inte godtas. Subsidiaritetsprincipen bör följas. Medlemsstaterna bör ha rätt att reglera sina verksamhetsutövare med hjälp av flera olika instrument. Man kan i själva verket förvänta sig att flera medlemsstater kan komma att behöva använda flera olika instrument inom samma sektor om de skall klara att uppnå sina Kyotomål.

I ändring **70** (bilaga III, punkt 5) innebär en precisering till ”fördelnings”-plan. Vidare föreskrivs att anläggningarna inte skall tilldelas fler utsläppsrätter än de sannolikt kommer att behöva, med undantag för om utsläppsminskningar som skett redan tidigare därigenom erkänns. Denna ändring kan inte godtas. Kommissionen kan inte godta några begränsningar av vad som bör eller inte bör betraktas som otillåtet statligt stöd. Medlemsstaterna bör ha rätt att belöna tidiga åtgärder på det sätt som de anser lämpligt och utifrån sina individuella omständigheter, dock alltid på grundval av bestämmelserna i fördraget.

I ändring **104** (bilaga III, punkt 6) fastställs att behandlingen av nya verksamhetsutövare inte får leda till en snedvridning av konkurrensen [jämfört med de etablerade verksamhetsutövarna]. Fördelningsplanerna skulle innehålla information om hur ny produktionskapacitet skall behandlas. Denna ändring kan inte godtas. Kommissionen anser att medlemsstaterna bör ha rätt att välja sina egna metoder för fördelning av utsläppsrätter till nya verksamhetsutövare; det enda kravet är att de ser till att nya verksamhetsutövare har en tillfredsställande tillgång till utsläppsrätter.

Genom ändring **96** (bilaga III, punkt 7) skall medlemsstaterna vara skyldiga att belöna tidiga åtgärder som genomförs mellan 1990 och 2004. Denna ändring kan inte godtas. Kommissionen anser att medlemsstaterna själva skall bestämma hur och i vilken omfattning de skall belöna tidiga åtgärder på grundval av omständigheterna i den enskilda medlemsstaten.

3.4. Ändrat förslag

Med stöd av artikel 250.2 i EG-fördraget ändrar kommissionen sina förslag enligt ovanstående.